آن چهار مرد دارفوری

گفت‌وگو با دکتر یوسف مولایی، کارشناس حقوق بین‌الملل

فرزانه روستایی

منطقه دارفور که طی سه سال گذشته شاهد پاکسازی قومی بوده است و براساس معیارهای بین‌المللی هنوز جنایات جنگی گسترده‌ای در آن رخ می‌دهد به بزرگی کشور فرانسه است. ولی یکی از عقب‌افتاده‌ترین مناطق آفریقا محسوب می‌شود. بحران در خشکسالی‌های پی در پی منطقه ریشه دارد، آن هم در شرایطی که دولت سودان با اقدامات جانبدارانه خود در تلاش برای حل بحران مناطق عرب‌نشین بوده است اما عملاً به غیر از حضور نظامی، انتظام زندگی سیاهپوستان ماسایی و زغاوی را به حال خود رها کرده است. ساکنان غیرعرب تبار دارفور هنگامی که برای تامین نیازهای خود راساً اقدام می‌کنند با موانع دولتی مواجه می‌شوند و وقتی به ادارات و نمایندگی‌های دولتی رجوع می‌کنند کسی مسئولیت تامین آنها را برعهده نمی‌گیرد. حدود دومیلیون نفر از ساکنان منطقه که عمده آنها دغدغه قوت لایموت دارند به مرزهای شرقی چاد پناه برده‌اند اما خود دولت چاد بر سر این نوار مرزی با دولت سودان اختلاف دارد. شورشیان جنوب دو گروه SLA (ارتش آزادیبخش سودان) و Jem (جنبش عدالت برای برابری) هستند. تاریخ سه دهه گذشته حاکمیت سودان حاکی است که خود دولت در تشکیل گروه‌های شورشی در جنوب سودان نقش داشته است. در حال حاضر نظامیان وابسته به دولت «جانجاوید» که با حمایت دولت اسلامی ـ عربی سودان مرتکب اعمال خلاف متعددی در منطقه دارفور شده‌اند که متعاقب آن چهار نفر از رهبران سیاسی و نظامی که مرتکب این خلافکاری‌ها شده‌اند از سوی شورای امنیت مورد پیگرد قرار گرفته‌اند. دو نفر از آنان از سران قبایل عرب هستند. فرمانده سابق نیروی هوایی سودان و نیز از رهبران جانجاوید دو متهم دیگر جنایت جنگی در سودان هستند. این ۴ نفر به هدایت عملیات جنگی علیه غیرنظامیان، تجاوز به زنان، سازماندهی برای ربودن زنان غیرعرب و بهره‌گیری از آنان به عنوان برده جنسی و بمباران قبایل بدوی سیاهپوست غیرعرب و غیرمسلمان منطقه هستند.

■■■

■ تحول اخیر شورای امنیت با توجه به محکوم شدن ۴ نفر از جنگ‌سالارهای دارفور، چقدر اتفاقی رخ داده و به لحاظ حقوق بین‌الملل به چه میزان اهمیت دارد؟

دکتر مولایی: اهمیت آن از این جهت است که شروع امنیت در قضیه دارفور فقط به مسئله دولت‌ها نمی‌پردازد بلکه مخاطبش هم حکومت است، هم شورشیان و هم گروه‌هایی که به نوعی درگیر مسئله دارفور هستند. مفهوم حقوقی قضیه به نوعی گسترش حوزه صلاحیت و اقدامات شورای امنیت است و این بحثی است که از مدت‌ها پیش مطرح بوده و خود فرد می‌تواند مخاطب حقوق و تکالیف حقوق بین‌الملل قرار بگیرد. طرح قضیه دارفور در شورای امنیت و نحوه پیگیری آن به نوعی در آن جهت حرکت می‌کند. بنابراین این تحول بسیار مهمی است که افراد نمی‌توانند به عنوان اینکه در خارج از چارچوب دولت فعالیت می‌کنند دارای مصونیتی باشند که در گذشته از آن برخوردار بودند. به هر حال شورای امنیت می‌تواند به نفس جنایت و اقداماتی که می‌تواند برای جامعه بشری مضر باشد از دید خود توجه و عکس‌العمل نشان دهد. صرف‌نظر از اینکه این اقدامات در چارچوب و به نام دولت انجام می‌گیرد یا به عنوان گروه‌های شورشی و تروریستی یا هر عنوان دیگری از جهت توجه به جایگاه فرد و برخورد با اقداماتی که افراد در مسیر آسیب‌رسانی به صلح و امنیت بین‌الملل می‌توانند انجام دهند قضیه دارفور بسیار قابل اهمیت است و حتماً گام‌های بسیار بزرگی در مسیر ارائه تعاریف جدید از نسل دوم پاسداری از صلح از خود نشان خواهد داد.

■ لطفاً در مورد نسل دوم پاسداری از صلح توضیح دهید.

در نسل اول پاسداری از صلح فقط دولت‌ها درگیر بودند و با رضایت دولت‌ها سازمان ملل و شورای امنیت وارد می‌شد و بیشتر جنبه نظامی داشت ولی در حال حاضر بحث از این فراتر رفته و در نسل دوم استقرار دموکراسی، حکومت‌سازی و رسیدگی به سیستم قضایی یک کشور، سیستم اداری و اقتصادی یک کشور درگیر ملاحظات شورای امنیت می‌شود. به نوعی، شورای امنیت یا سازمان ملل صلح را در مفهوم بسیار گسترده‌تری می‌بیند. نه مثل نسل اول که فقط اگر در جایی مناقشه و درگیری هست سازمان ملل دخالت کند و بین طرفین حائل شود.

■ یک سئوالی مطرح است که با توجه به اتفاقی که در دارفور افتاده و شورای امنیت طوری که مستقیم وارد قضایا شده است آیا این حاکی از یک گرایش جدید است یا به عبارتی عملکرد یکی دو تا لابی بین‌المللی در هماهنگی اعضای شورای امنیت به چنین نتیجه‌ای منجر شده است؟ زمینه هایی که بوده واقعاً نشان می‌دهد که این یک تحول است یا به صورت تصادفی یک نقطه عطفی ایجاد شده است؟

قطعنامه‌هایی که شورای امنیت حداقل از سال ۲۰۰۴ به این طرف در مورد دارفور صادر می‌کند، نشان می‌دهد که به طور سیستماتیک به مسائل نگاه می‌کند و این تصادفی و گذرا نیست. مخصوصاً قطعنامه‌های ۱۵۹۱ , ۱۶۶۵، ۱۵۵۶. اینها قطعنامه‌های بسیار مهمی هستند که همه در چارچوب و یا تحت عنوان فصل ۷ منشور صادر شده‌اند و در آنها بحث و وضعیت سودان به عنوان تهدید صلح و امنیت بین‌المللی تلقی شده است. ما خیلی در ایران به دارفور نپرداختیم به این علت که توجه و کنجکاوی زیادی را برنینگیخته است. با این حال جزء موارد بسیار با اهمیت کار شورای امنیت بعد از پایان جنگ سرد و بعد از سال ۲۰۰۱ است. در قطعنامه‌های مهم مثل ۱۶۷۲ که در مورد دارفور است می‌بینید که چین و روسیه رای ممتنع داده‌اند. این نشان می‌دهد که به هر حال یک صف‌بندی آنجا هم وجود دارد و مسائلی که آنجا می‌گذرد حداقل از باب مجازات جنایتکاران، روسیه و چین برایشان خیلی جذاب نیست و تقریباً موضع بی‌طرفانه و بی‌تفاوتی دارند. این نشان می‌دهد که حتی فرانسه در مسئله دارفور بیشتر فعال است نسبت به آمریکا و انگلیس در بین اعضای دائم شورای امنیت.

■ توجه به اینکه گرایش‌های بین‌المللی چقدر در سودان و دارفور حضور دارند و چقدر غیبت‌شان می‌توانسته منجر به چنین تحولی شود اهمیت دارد به لحاظ اینکه محکومیت این ۴ نفر عصبانیت هیچ طرفی از اعضای شورای امنیت را برنینگیخته و یا هیچ کس منافع خاص و صریح و مشخص و شفافی در این منطقه نداشته در نتیجه به راحتی می‌شد این ۴ نفر را به دام انداخت. نتیجه‌ای که می‌خواهم بگیرم این است که ممکن است در حوزه‌هایی که می‌تواند منافع یکی از اعضای ثابت شورای امنیت را به شدت درگیر کند، این توسل‌ها صورت نگیرد.

البته دادگاه بین‌المللی رسیدگی به جنایاتی که در دارفور انجام شده، زیر نظر شورای امنیت تشکیل شده و شورای امنیت گام‌های جدی برداشته ولی نباید فراموش کرد که شورای امنیت یک نهاد سیاسی است و حضور دولت‌ها و تصمیم‌گیری‌شان تحت تاثیر منافع سیاسی‌شان قرار دارد. ضمن اینکه رسالت خیلی بزرگی هم برای حفظ صلح دارند، ولی نمی‌توانند منافع خودشان را آنجا نادیده بگیرند. دارفور به لحاظ اهمیت استراتژیکی‌اش جایی نیست که منافع قدرت‌های بزرگ در آنجا درگیر شود. کارها بیشتر فنی و حقوقی جلو می‌رود در مقایسه با جایی مثل فلسطین یا اسرائیل و خاورمیانه که در آنجا تضاد منافع خیلی زیاد است، توازن نیروها تعیین‌کننده است. ولی اینجا به نظر می‌رسد بحث‌های فنی و حقوقی هم در کنار ملاحظات سیاسی برای خودش جایگاهی دارد.

■ من متعجب هستم چرا در دارفور چنین اتفاقی افتاد ولی مثلاً در جایی مثل سومالی که آمریکائیان راساً وارد قضیه شدند و راساً ضربه خوردند و راساً خارج شدند و بعد حتی یک فیلم هیجان‌انگیز در مورد شکست آمریکایی‌ها در سومالی ساخته شد، چه طور شورای امنیت در موردی مثل سومالی وارد نشد که از نظر بافت جغرافیایی، ژئوپولتیکی اینها خیلی به هم شبیه هستند و به لحاظ فقدان حضور و نفوذ خارجی هم این دو خیلی به هم شبیه هستند. چه طور در دارفور چنین موضعی ایجاد شد ولی سومالی به حال خودش رها شد و هیچ کس به این توجهی نکرد.

واقعاً سخت است چون باید این مسئله را در حوزه سیاسی بررسی کنیم ولی از نظر جنبه‌های حقوقی نیز شورای امنیت به اقداماتی که به عمل آورد توجه داشته است. برخی از این اقدامات، اقدامات متناسبی نبود. از نظر پایان بخشیدن به بحرانی که وجود داشت ولی به لحاظ سازوکار خودش شورای امنیت فقدان یک قدرت مرکزی در سومالی را هم به عنوان خطری برای صلح و امنیت بین‌المللی ارزیابی می‌کرد ولی بعضی وقت‌ها جنبه‌های غیرسیاسی و حقوقی تاثیرگذار هستند. یعنی علاوه بر مسائل سیاسی و حقوقی به لحاظ پیچیدگی مسائل نظامی و مشکلاتی هم که وجود دارد، این قضیه مهم است. در کنار اینها متغیر زمان را هم باید دخیل دانست که هر شرایطی اوضاع و احوال خاص خود را دارد، به اضافه اینکه شورای امنیت به عنوان نهاد سیاسی تا حدی گزینشی هم می‌تواند عمل کند.

■ یکی از مهمترین ابعاد این قضیه این است که شورای امنیت خودش را درگیر بحرانی کرده که این بحران، بحران درجه یک بین‌المللی نیست. ممکن است این نتیجه منتج شود که از این به بعد تمام درگیری‌های منطقه‌ای و کوچک یک‌جوری از حوزه صلاحیت داخلی خارج و به حوزه صلاحیت بین‌المللی مرتبط شود. اگر این اتفاق بیفتد در واقع می‌شود گفت که نظم فعلی بین‌المللی- خوب یا بد هرچه که هست- پایان یافته است. آیا ممکن است چنین تحولی زمینه‌سازی برای این باشد که کلیه بحران‌ها در سطح منطقه‌ای نه بین‌المللی، نقش پرونده‌ای را داشته باشند که سازمان ملل در آنها دخالت می‌کند؟

به نظر من بند ۷ ماده ۲ منشور، دست شورای امنیت را در تعریف این که چه مسائلی در صلاحیت داخلی کشورها است و یا چه مواردی در صلاحیت داخلی کشورها قرار ندارد باز گذاشته، مضاف بر اینکه حتی اگر مسئله‌ای مربوط به صلاحیت داخلی کشورها باشد ولی شورای امنیت به نوعی آن را مرتبط با صلح و امنیت بین‌المللی بداند، می‌تواند وارد مسئله شود و دخالت کند. الان مواردی که داریم رو به گسترش است. مسئله قتل رفیق حریری را هم می‌توانید یک مسئله داخلی تلقی کنید و یا کودتایی که علیه آریستید در هائیتی شد، این هم به نوعی مسئله داخلی بود ولی شورای امنیت وارد شد. یا سریلانکا و یا مسئله لیبی، انفجار هواپیمای پان‌آمریکن که شورای امنیت در قطعنامه ۷۳۱ و ۷۴۸ وارد مسئله شد. فکر می‌کنم به لحاظ مبانی حقوقی برای شورای امنیت هیچ مشکلی وجود ندارد اگر بخواهد یک مسئله را در چارچوب صلح و امنیت بین‌المللی ببیند و خارج از دیدگاه‌ها و داوری همه کشورها وارد آن مسئله شود. می‌ماند به لحاظ سیاسی که آیا شورای امنیت در مسئله خاصی این منفعت سیاسی را می‌بیند. این مسئله در قضیه قتل رفیق حریری و یا بیرون کشیدن نیروهای سوریه از لبنان دیده می‌شود. در قطعنامه ۱۵۵۹ شورای امنیت انرژی زیادی گذاشت که اینها همه در حوزه صلاحیت‌های داخلی است البته اگر بخواهیم حاکمیت‌ها را به مفهوم سنتی آن تعریف کنیم.

■ به عنوان کسی که درگیر اخبار ریز و درشت بین‌المللی هستم این سئوال پیش می‌آید که مثلاً در مورد چهار نفر آدم دست‌چندم در سودان شورای امنیت قطعنامه صادر می‌کند و به لحاظ بین‌الملل خواستار اقدام حقوقی می‌شود. برای منطقه‌ای که جزء منطقه‌های دست‌چندم و غیرمهم بین‌المللی است، احساس می‌کنیم در بعضی حوزه‌ها که افراد مهم و وزین و قدرتمند در آن دخیل هستند چنین تصمیماتی گرفته نمی‌شود. نمونه‌اش آن چیزی که در زندان ابوغریب گذشت و هیچ کس خواستار این نشد که دادگاهی خارجی و یا داخلی تشکیل شود که اقدامی ضدبشریت در عراق صورت گرفته و مقام‌های نظامی ارشد در این قضیه به نحوی مورد تعقیب قرار گیرند. کمااینکه آمریکایی‌ها تعدادی از قطعنامه‌های بین‌المللی را که ممکن است یک روز منجر به پیگرد حقوقی نظامیان آمریکایی شود هنوز امضا نکرده‌اند. چگونه است که طرف‌های دوست چنین مواردی در موردشان جاری و ساری نشده اما در مورد چهار آدمی که در سودان بودند اینقدر صریح قطعنامه صادر شد.

توجه به مسائل بین‌المللی فرآیند تعامل و یا برخورد دو عنصر و عامل مهم است. یکی افکار عمومی بین‌المللی است که به هر حال به موضوعی توجه می‌کند و به مسئولان فشار می‌آورد که در مورد آن مسئله اظهار نظر کنند. دوم اینکه به نوعی منافع قدرت‌های بزرگ و علایق آنها که در علایق منفعت خیلی ظاهر نباشد ولی انگیزه ایجاد کند. در مورد دارفور افکار عمومی تا حدی فعال بودند به اضافه اینکه دامنه جنایت خیلی گسترش پیدا کرده بود. آمریکایی‌ها هم و به نظر من بیشتر اروپایی‌ها ـ اعضای دائم شورای امنیت، انگلیس و فرانسه- تا حدی فعال بودند که بتوانند یک مبانی حقوقی را از طریق رویه شورای امنیت در برخورد با افراد و نه دولت ایجاد کنند و چون جایی نبوده که چین و روسیه حساسیت‌های زیادی داشته باشند و یا فضای مناسبی به وجود آمده باشد که چند قطعنامه مهم در آنجا تصویب شود، در نتیجه در مورد مسائل دیگری که حساسیت‌برانگیز است مثل خاورمیانه، روسیه و چین فعال‌تر برخورد می‌کنند منتها در مورد آمریکا یا یکی از اعضای دائم شورای امنیت اینها مصونیت دارند. طبق منشور نمی‌توان هیچ قطعنامه‌ای علیه اینها به تصویب رساند چون می‌توانند وتو کنند و وقتی مسئله وتو وجود دارد، پس اصلاً خیلی این مسئله طرح نمی‌شود و این هم درست است که آمریکا از اینکه حقوق بین‌الملل در مسیر رعایت هر چه بیشتر حقوق بشردوستانه پیش برود نگرانی‌هایی نسبت به عملکردهای گذشته خود دارد و در این چارچوب خیلی از کنوانسیون‌هایی که می‌توانند برایش مشکل ایجاد کنند از جمله اساسنامه دیوان بین‌المللی کیفری را تصویب نمی‌کند. لذا چون ۵-۴ عضو دائم شورای امنیت از یک نوع مصونیت اعلام نشده برخوردار هستند در مورد آنها به این زودی‌ها حقوق بین‌الملل موفق نخواهد شد که اقدام جدی در چارچوب شورای امنیت انجام دهد.

خبرها

استقرار گارد ملی آمریکا در مرز مکزیک

فارس: مقامات ارشد دولت آمریکا اعلام کردند جورج بوش رئیس جمهوری این کشور در راستای اصلاح کلی قوانین مهاجرت در حال در نظر گرفتن طرحی است که براساس آن نیروهای گارد ملی از سوی دولت فدرال به مرزهای مکزیک اعزام شوند. به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس یکی از مقامات وزارت دفاع آمریکا در این باره گفت سران ارتش اعتقاد دارند به سه هزار و ۵۰۰ الی ۱۰ هزار نیرو با توجه به طرح نهایی این کار نیاز دارند. با این حال یکی دیگر از مقامات دفاعی آمریکا اعلام کرد که ۱۰ هزار نفر برای حفاظت مرزی بسیار زیاد است. بنابر این گزارش جورج بوش قرار است طرح خود را در این باره در سخنرانی روز دوشنبه اعلام کند تا به این وسیله به مردم آمریکا نشان دهد که وی برای مسئله مهاجرین که از مهمترین موضوعات جاری این کشور به شمار می‌رود، اهمیت قائل است. با این حال «آرنولد شوارتزنگر» فرماندار ایالت کالیفرنیا با اعلام مخالفت با این امر تاکید کرد: «استفاده از این نیروها در مرزها ممکن است راهکار درستی نباشد اما دولت فدرال وظیفه دارد امنیت را در مرزهای کشور حفظ کند.»

دفاع بوش از شنود گسترده تلفنی

فارس: رئیس جمهوری آمریکا که با موج انتقادات درباره رسوایی جدید شنود تلفنی مردم این کشور مواجه است، از عملکرد خود دفاع کرده و آن را برای مبارزه با تروریسم مفید دانست. به گزارش خبرگزاری فرانسه جورج بوش در رویایی با توفان انتقادات درباره اقدام دولتش در جمع‌آوری مخفیانه ده‌ها میلیون مورد از مکالمات خصوصی شهروندان تاکید کرد تمامی این موارد برای مبارزه با القاعده لازم بوده‌اند. این در حالی است که این مسئله تاکنون موجب راه‌اندازی پرونده قضایی گسترده‌ای علیه شرکت وریزون، یکی از شرکت‌های مخابراتی دخیل در این برنامه شده و اعضای کنگره نیز نگران نقض تدریجی حقوق خصوصی افراد هستند. بوش در سخنرانی رادیویی خود تلاش کرد به مردم این کشور اطمینان دهد این برنامه افراد بی‌گناه را دربر نخواهد گرفت. او گفت: «مهم است که مردم آمریکا بفهمند فعالیت‌های ما تنها اعضا و وابستگان القاعده را هدف می‌گیرد.»

۱۰ شرط جدید اتحادیه اروپا برای رومانی و بلغارستان

ایرنا: کمیسیون اروپا در گزارش مبسوط خود راجع به پیشرفت مراحل کار عضویت رومانی و بلغارستان به اتحادیه اروپا، ده پیش‌شرط اولیه برای این دو کشور تعیین کرد. به گزارش بی‌بی‌سی این ده پیش‌شرط برای اعضای جدید اتحادیه اروپا در تاریخ این نهاد بی‌سابقه بوده است. در گزارش کمیسیون اروپا اشاره به این شده است که رومانی پیشرفت خوبی در این مسیر داشته، اما بلغارستان هنوز باید اقدامات عاجل به‌خصوص در امر مبارزه با فساد و جرایم سازمان یافته به انجام برساند. گزارش مهلت زمانی مشخصی برای حصول اهداف خواسته شده معین نکرده است. در این گزارش اهتمام رومانی به پیگرد قانونی جمعی از رجال سیاسی، قضات و مدیران دولتی متهم به فساد تحسین شده و قید شده است که این اقدام در میان سایر کشورهای اروپایی بی‌سابقه بوده است. اما بلغارستان همچنان در زمینه‌های مبارزه و کنترل جرم و جنایات انسانی و فساد مالی که عمدتاً هم سازمان‌یافته است ضعیف عمل کرده است. کمیسیون اروپا گزارش نهایی خود در این زمینه را پاییز امسال صادر می‌کند و با توجه به محتوای گزارش، سران اتحادیه در اجلاس سران در ماه اکتبر در کشور فنلاند، تاریخ دقیق به عضویت پذیرفتن رومانی و بلغارستان را تعیین خواهند کرد. طبق گزارش فوق اتحادیه اروپا همچنین مدت زمان لازم برای انجام اصلاحات سیاسی- اجتماعی در این دو کشور را هم برای پنج ماه تمدید خواهد کرد.

سخنگوی جدید کاخ سفید هول شد

ایلنا: «تونی اسنو» سخنگوی جدید کاخ سفید در اولین روز کاری خود بسیار آشفته شد و به‌خاطر این آشفتگی عذرخواهی کرد. خبرگزاری فرانسه گزارش داد سخنگوی مطبوعاتی جورج بوش که پیش از این روزنامه‌نگار بوده است، روز جمعه با اعتراف به اینکه اولین روز کاری خود را به عنوان سخنگو بسیار بد عمل کرده است، عذرخواهی کرد. او که قرار بود روابط متشنج بین کاخ سفید و رسانه‌ها را متعادل کند، در اولین قدم خود به‌منظور برقراری روابط دوستانه با خبرنگاران شکست خورد و ترجیح داد کنفرانس مطبوعاتی خود را در دفتر کار دورافتاده و بسیار کوچک خود برگزار کند. بنابر این گزارش اسنو با لحنی عذرخواهانه گفت: «فکر نمی‌کردم تعداد حضار این قدر زیاد باشد.» او از حاضران خواست تا در اولین روز کاری‌اش کمی وی را تحمل کنند. اسنو که پیش از این مجری رادیویی شبکه فاکس‌نیوز بود، به منظور بهبود روابط بوش با رسانه‌ها و ارتقای محبوبیت وی در آمریکا جانشین «اسکات مک کللان» شد.

خبرها

بازرسی خانه و دفتر مقام ارشد سیا

بی‌بی‌سی: ماموران اف‌بی‌آی منزل و دفتر کار یکی از مدیران سازمان اطلاعات مرکزی سیا را که به زودی بازنشسته خواهد شد جست‌وجو کرده‌اند. «کایل داستی فوگو» که در گذشته سومین مقام بلندپایه سازمان سیا بود، بازنشستگی خود را پیشتر در هفته جاری اعلام کرده بود. او ظاهراً موضوع تحقیقاتی درباره فساد احتمالی در زمینه قراردادهای اعطایی این آژانس است اما هرگونه تخلفی را رد می‌کند. بازرسی خانه و دفتر کار وی در حالی انجام می‌شود که سیا در پی استعفای غیرمنتظره پورتر گاس، مدیر این سازمان، در هفته گذشته هنوز دوره‌ای متلاطم را سپری می‌کند. اف‌بی‌آی گفته است که فوگو موضوع تحقیق از سوی پنج آژانس مختلف دولتی است. بنا به گزارش‌ها تحقیقات به این مسئله که آیا فوگو قراردادهای دولتی به ارزش میلیون‌ها دلار را با نقض مقررات به دوست نزدیک خود واگذار کرده است یا خیر مربوط می‌شود. همچنین ادعاهایی مطرح است که او را به رسوایی دیگری شامل «رندی دوک کانینگهام»، نماینده سابق کنگره، که به خاطر دریافت میلیون‌ها دلار رشوه اکنون زندانی است پیوند می‌زند. فوگو هفته گذشته در بیانیه‌ای که سیا از طرف او منتشر کرد این ادعاها را تکذیب کرد.

آزادی رهبر مخالفان بلاروس

ایسنا: رهبر مخالفان بلاروس که به اتهام شرکت در یک تظاهرات غیرقانونی با درخواست مبارزه برای یک بلاروس جدید به ۱۵ روز حبس محکوم شده بود، از زندان آزاد شد. به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس پلیس بلاروس الکساندر میلینکویچ رهبر مخالفان بلاروس را چند ساعت پیش از زمان تعیین شده آزادی‌اش به خانه‌اش فرستاد. میلینکویچ ۵۸ ساله پس از گفت‌وگو با حدود ۱۰۰ تن از حامیانش و نادیده گرفتن هشدارهای پلیس، به زندان فرستاده شد. میلینکویچ که در انتخابات بلاروس رقابت ناموفقی با لوکاشنکو رئیس جمهور بلاروس داشت یکی از مهره‌های کلیدی مخالفان است.

تاکید مرکل بر همکاری امنیتی با آمریکا

صدراعظم آلمان تاکید کرد که همکاری‌های امنیتی با آمریکا باید ادامه پیدا کند. رویترز گزارش داد «آنگلا مرکل» صدراعظم آلمان پس از درخواست گروهی از اعضای پارلمان آلمان در مورد توضیح نقش آلمان در جاسوسی‌ها در جنگ عراق گفت: همکاری‌های امنیتی با آمریکا ضروری است و امیدوارم که مقامات سرویس‌های امنیتی لزوم اقدامات امنیتی را درک کنند و این اقدامات را زیر سئوال نبرند. بنابر این گزارش اعضای پارلمان مخالف دولت اعلام کردند که نیروهای جاسوسی آلمان در بغداد به نیروهای آمریکا کمک می‌کردند و این در حالی است که در آن زمان حزب سوسیال‌دموکرات به رهبری «گرهارد شرودر» به خاطر همکاری با آمریکا در جنگ عراق زیر فشارهای بی‌شماری قرار داشت.

راحت تجارت کنید
با دریافت خدمات ارزی از شعب بانک سامان
می‌توانید از تسهیلات گشایش اعتبارات اسنادی
به‌صورت دیداری و مدت‌دار بهره‌مند شوید
ارائه تسهیلات ارزی به کلیه تولیدکنندگان داخلی

بانک سامان
تلفن گویا: ۶۶۹۵۹۰۴۵-۰۲۱
www.sb24.com

آگهی مناقصه شماره ۱۵-۸۵
شرکت راه‌آهن شهری تهران و حومه (مترو) در نظر دارد، یک دستگاه تصفیه خانه فاضلاب انسانی پروژه مسکونی در دشت به روش طرح و ساخت و نصب تجهیزات را از طریق مناقصه به پیمانکار واجد صلاحیت واگذار نماید.
شرکت های دارای رتبه بندی و تشخیص صلاحیت شده رشته مورد نظر توسط سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور می‌توانند از تاریخ درج آگهی به مدت ۵ روز در ساعات اداری روزهای غیر تعطیل برای دریافت اسناد ارزیابی توان اجرای کار با معرفی نماینده به نشانی زیر مراجعه نمایند.
آدرس: تهران، سعادت آباد، خیابان علامه طباطبایی جنوبی، خیابان ۳۲ شرقی، پلاک ۴۱، طبقه همکف، مهندسین مشاور ریل بندر
تلفن: ۸۸۶۸۵۴۴۹-۸۸۶۸۵۴۰۱ فاکس: ۸۸۶۸۳۵۸۱
روابط عمومی و بین الملل شرکت راه آهن شهری تهران و حومه (مترو)

آگهی مزایده نوبت دوم
شهرداری بندر چابهار تکمیل و بهره برداری از یک واحد رستوران و آلاچیق های پارک صد هکتاری بهاران و تاسیسات جانبی را به افراد حقیقی و حقوقی واگذار می‌نماید. متقاضیان می‌توانند با ارائه فیش واریزی مبلغ ۵۰/۰۰۰ ریال به حساب ۹۰۰۱ شهرداری جهت دریافت اسناد مزایده به امور مالی شهرداری مراجعه و حداکثر تا ۱۰ روز پس از نشر آگهی نوبت دوم پیشنهادات خود را به دبیرخانه شهرداری تحویل نمایند.
کلیه هزینه‌های آگهی و کارشناسی به عهده برنده مزایده بوده و شهرداری در رد یا قبول یک یا کلیه پیشنهادات مختار است.
تاریخ افتتاح پاکت ها یک روز پس از مهلت دریافت پیشنهادات می‌باشد.
مبلغ سپرده شرکت در مزایده ۴۵/۰۰۰/۰۰۰ ریال می‌باشد.
سایر شرایط در اسناد مزایده اعلام می‌گردد.
شهرداری بندر چابهار